

In gesprek met een echte Reuselnaar

Saomen mee Kees Tops was ik mee veul plezier en inzet commandant en instructeur bé de Reuselse rijvereniging Jeanne d'Arc. Ok muziek maaken is tot op de dag van vandaag hil belangrijk. Mee m'n vrouw Nel en Louis Lemmens tree ik nog bekant wéékelijks op in verpleeg- en verzorgingshuizen. We noemen ons 't trio Theo.NL.

Van jongsaf ben ik unne echte péérdeman geweest.

Theo van Limpt in zijn woonkamer in april 2019.

Aan het woord is de 77-jarige in de Kattenbos opgegroeide Theo van Limpt, de op een na oudste zoon van *Prinse Tuntje* en *Anna van den Hollander*.

Voorouders

Opa Jan van Limpt, in Reusel beter bekend als *Prinse Jan*, had samen met oma Margarita Huijbregts een boerderij aan de rand van een bos, achterin de Kattenbos. In 1685 kwam in Reusel de naam *Cattenbosch* al voor. In vrijwel alle gehuchten van zowel de Nederlandse als Belgische Kempen waarin de naam cat, toter of kabouter voorkwam waren préhistorische grafheuvels. Ook in de Kattenbos waren grafheuvels gelokaliseerd en stonden op de lijst van cultuurmonumenten. Nu is daar niets meer van terug te vinden. Maar er is wel uit af te leiden dat daar duizenden jaren geleden al mensen leefden.

Opa en oma kregen 10 kinderen waarvan hun, op een na jongste, zoontje Toon maar 3 jaar en 11 maanden oud heeft mogen worden. Na hem is onze pa nog geboren en kreeg dezelfde naam als zijn overleden broertje.

Mijn ooms kregen allerlei bijnamen. Ome Peer die is de *Noeris* gaan heten terwijl ome Driek, *Flierp* werd genoemd. Ome Jan werd *Prinse Brouwer* genoemd en ome Willem en onze pa

Dit ben ik als 2-jarige kleuter hoog op een stoel staande.

hebben de bijnaam van onze pa meegekregen. Die waren bekend als *Prinse Willeke* en *Prinse Tuntje*. Vermoedelijk heeft opa de bijnaam *Prinse Jan* gekregen omdat zijn vader, Hendrik van Limpt, *Prins* werd genoemd. Waarom dat zo was is in de familie niet bekend.

De Kattenbos was een gehucht waar veel prinzen woonden, de meeste waren boer. Mijn oom *Prinse Willeke* had de boerderij van opa en oma overgenomen. Tegenover hem woonde het gezin van ome *Prinse Brouwer* en daarnaast, richting de Zeegstraat, stond de boerderij van ons. Verderop stonden de boerderijen van *Prinse Driekske* (Lauwers), van *Prinse Geert* (Lauwers) en van ome *Flierp*. Het was een straat waar burenhulp vanzelfsprekend was en waar heel veel samengewerkt werd, bijvoorbeeld tijdens het oogsten en dorsen.

Oorlog

Aan de bevrijding van Reusel en de daarmee gepaard gaande hevige gevechten en het in puin schieten van het dorpscentrum in september 1944, heb ik geen herinneringen. Ik was toen

Samen met mijn broers v.l.n.r. Harrie, Peter en ik tijdens onze lagerschooltijd, omstreeks 1954

pas 2 jaar oud. Wel heb ik er veel van gehoord en gelezen. In de wei van *Prinse Geert* hadden verschillende gezinnen van de Mierdseweg en de Kerkstraat schuilkelders gegraven. Het werd toen het Russendorp genoemd omdat de schuilkelders bedekt waren met graszoden. Ook achteraan in de Kattenbos waren schuilkelders gegraven waar gezinnen uit het dorp hun toevlucht vonden. De inwoners van de Kattenbos hebben belangeloos met veel inzet gezorgd voor de vluchtelingen die bij hen aanklopten. Er werd door *Kiske Vet* (van Gestel) een door het oorlogsgeweld gedode koe geslacht zodat de schuilkelderbewoners volop vlees hadden. Van een grote fornuisketel vol vlees werd soep getrokken, zo'n *goeie bouillon* hadden ze de hele oorlog nog niet gehad.

In het gezin van ome *Prinse Brouwer* gebeurde op 24 september 1944 iets vreselijks. Een granaat ontplofte achter hun huis waardoor hun achtjarig zoontje, Wimke, werd getroffen door een granaatscherf. Hij overleed in het Duits legerhospitaal in Hooge Mierde. Dit tragische ongeval kwam keihard aan in hun gezin maar ook bij de buurtbewoners en vele onderduikers die in de Kattenbos een onderkomen hadden gevonden.

Ouderlijk gezin

Onze pa en ons moeder trouwden op 27 januari 1940. Op 26 april betrokken ze hun nieuw gebouwde boerderij. Echter op 12 mei moesten ze er alweer uit want een Duitse commandopost had het nieuwe onderkomen gevorderd. Gelukkig was het een *Blitzkrieg* zodat de bezetting van hun boerderij niet lang duurde.

Tussen 1941 en 1955 kregen mijn ouders 11 kinderen. Op 27 maart 1942 ben ik geboren. Onze Jan was er toen al. Na mij kwamen onze Harrie en ons Greet. Daarna werd onze Peter geboren, echter die overleed al toen hij pas zeven maanden oud was. Ik was toen pas 4 jaar maar herinner me nog goed het verdriet in ons gezin om zijn overlijden. Mijn broertje dat daarna geboren is werd ook weer Peter genoemd. Daarna werden nog mijn zusjes en broertjes Marjan, Wim, Martien, Toon en Mieke geboren. Hierna was ons gezin met tien kinderen compleet.

Onze pa was geen doorsnee boer. Hij begon met 4 roodbonte melkkoeien maar schakelde over naar uiteindelijk 10 zwartbonte vanwege de hogere melkproductie. Aanvankelijk had hij zo'n 20 fokzeugen, later werden er dat meer. Alle biggen werden zo gauw als ze van de zeug af konden verkocht. Hij was ook gespecialiseerd

Trouwdag van mijn ouders Prinse Tuntje en Anna van den Hollander op 27 januari 1940.

De Jonge Boerenstand omstreeks 1960 aan het werk bij de zieke Jaon van de Lange (Lavrijsen). Vooraan v.l.n.r. Peter van de Smalle (van Herk), Marte Dirks, ik, Wim van Bronneke Wouters en Jan van Prinse Willeke (van Limpt). Boven herken ik Ad van Jaon van Gorp, Jan van Coop Adams, Henk van Boere Piet (van Loon), Wout van Hein van Girtjes (Sanders), Martien Huijbregts, Nico van Jan van Klaos van de Borne en Harrie van Eekert.

in de productie van broedeieren. Daarvoor had hij goede legkippen en dito hanen nodig. Na het volgen van cursussen en het opdoen van eigen ervaringen kreeg hij een goede feeling voor de pluimveesector en werd voorlichter van die sector. Hij was dat in dienst bij de Coöperatieve Handelsvereniging Veghel (CHV), de economische instelling van de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond (NCB) waarvan hij later ook kringbestuurder werd.

In Reusel bekleedde hij een scala aan bestuursfuncties. Op jonge leeftijd was hij al bestuurslid van de Jonge Boerenstand en later voorzitter van de Boerenbond. Jarenlang was hij bestuurder bij de Boerenleenbank, de latere Rabobank. Hij werd daar voorzitter van de Raad van Toezicht. Bovendien was hij 20 jaar gemeenteraadslid, waarvan 8 jaar wethouder en dan heb ik nog niet alle bestuursfuncties van hem genoemd. Voor

al die activiteiten ontving hij de eremedaille in goud in de Orde van Oranje Nassau. Toentertijd werd het werk op onze boerderij gedaan door ons moeder, ome *Prinse Willeke, mijn broer Jan en mij*. Ook met ome *Prinse Brouwer* werd heel veel samen geboerd. Het kwam er in feite op neer dat de drie broers de boerderijen gezamenlijk runden.

Ook ons moeder is lange tijd beschikbaar geweest voor het Reuselse verenigingsleven. Ze was 55 jaar lid van de Boerinnenbond waarvan ze geruime tijd het secretariaat heeft gerund.

Jeugdijaren

Tijdens mijn kleuterschool- en lagerschooltijd trok ik veel op met mijn oudere broer Jan en mijn neven Jan en Frans van ome *Prinse Willeke*. Dagelijks liepen we door *Kemelenpedje* en kwamen dan via de Voort en de Schoolstraat op school. Soms konden we meerijden met onze pa als hij naar *het pakhuis* moest in het dorp. Onderweg haalden we wel eens kattenkwaad uit. Zo weet ik nog dat Wim van *Cele Boer* (van Limpt) tijdens het zweeptollen zonder dat hij dat wilde in aanraking kwam met een zweepje en op de grond viel. Nog erger voor hem was dat hij van frater Franciscus alias *de Grijsje* een standje kreeg omdat hij op de grond was gaan liggen.

Thuis moest ik al op jonge leeftijd aanpopen op de boerderij zoals de kippenroesten schoonmaken en het uitmesten van de koeien- en zeugenstallen. Nadat ik de melkcursus had gevolgd moest ik ook al snel helpen bij het melken.

Boer

Mijn oudere broer Jan ging naar de Landbouw-

De melkcursus omstreeks 1959. De cursisten zijn Mien van Boere Piet (van Loon), An van Piet van den Hollander (Lavrijsen), Jo van Kiskes (Lavrijsen), Jan van Willekens (Jansen), Toon van Gompel, Wim van Jan van Thijsen (Vrijsen), ik, Harrie van Eekert, Harrie van Kemenade, Kees Sjol (Lavrijsen). Verder Beth Lavrijsen namens de Boerinnenbond, Prinsen Tuntje namens de Boerenbond en Jan Louwers met de heer Bonans namens 't Stoom.

Gouden bruiloft van mijn ouders op 27 januari 1990. Zittend en hurkend v.l.n.r. mijn broers en zus Peter, Martien, Mieke en Toon. Staande Jan, Greet, ik, het gouden bruidspaar, Wim, Marjan en Harrie.

school in Bladel maar volgde later de Avondmulo omdat hij onze pa liever niet wilde opvolgen op onze boerderij. Daardoor lag het voor de hand dat ik dat zou gaan doen. Na de Landbouwschool volgde ik aan de Middelbare Landbouwschool te Eersel een cursus Algemene Ontwikkeling en later ook Economische Boekhouding. Omstreeks 1960 werd ik secretaris van de Rooms Katholieke Jonge Boeren (RKJB) afdeling Reusel, later werd dat de KPJ. Dat heb ik ongeveer 6 jaar gedaan.

Toentertijd bezocht ik met mijn medebestuurders Frans van Kiskes (Lavrijsen), Wim van Jan van Thijse (Vrijsen) en Jan van Coop Adams een kringbijeenkomst te Eersel waarvoor ik de auto van onze pa meekreeg. Na afloop wilden we nog even België in om daar iets te gaan drinken. Dat viel in duigen toen ik bij de grens in Lommel in een kraaienpoot reed die de band vernielde. Om te verdoezelen dat we in België waren geweest, wat onze pa zeker niet goed had gevonden, riep ik bij thuiskomst tegen Coop Adams die bij ons thuis bezoek was: *"Rij niet vur de hinnekooi van Harrie van Eekert dur want daor ligt 't vol kraaienpòten."*

Mijn broer Jan en ik werden tegelijk opgeroepen voor de Militaire Dienstplicht. Gelukkig kreeg ik op het laatste moment een telegram met de mededeling dat ik vrijstelling kreeg om het werk op de boerderij te kunnen blijven doen. In 1967 nam ik officieel de boerderij van mijn ouders over. Ik had ondertussen verkering gekregen met Diny Oerlemans uit Esbeek. In 1968 zijn we getrouwd, we kregen twee kinde-

ren. In 1970 werd dochter Heidy geboren en in 1972 kwam zoon Twan waarmee ons gezinnetje compleet was.

Omstreeks 1975 volgde ik bij de Gezondheidsdienst voor Dieren de cursus Inseminator Varkens. Met dat diploma was ik bevoegd zeugen van ons eigen bedrijf te insemineren. Groot voordeel hiervan was dat je sperma kon bestellen van het beste fokmateriaal en dat kon insemineren op het juiste moment. Ons bedrijf was een van de eersten die hier gebruik van maakte. De Gezondheidsdienst voor Dieren was ook het controleorgaan dat erop toezag dat het insemineren volgens de regels gebeurde. Op de boerderij veranderde in de loop der jaren veel. Met kippen en later melkkoeien werd gestopt. Het aantal fokzeugen werd uitgebreid

Jubileum van de Jonge Boerenstand, omstreeks 1960. Op de voorste rij bestuur en adviseurs, links zit ik en vervolgens zien we Jan van Coop Adams, Wim van Thijsen (Vrijsen), Frans Lavrijsen, kapelaan van Kessel, Harrie van Eekert, Meester Sterken namens de Middelbare Landbouwschool en ons pa namens de Boerenbond.

Samen met mijn vriend Kees Tops. We waren tientallen jaren commandant en instructeur bij Jeanne d'Arc.

van 125 naar 250. Er werd een nieuwe fokzeugenstal gezet. Ook de akkerbouw werd flink uitgebreid. We boerden in de goeie jaren op 100 hectaren grond, 90 hectaren pacht- en 10 hectaren eigen grond.

Mijn vrouw Diny en ik hebben heel hard gewerkt om voor ons gezin een goede boterham te verdienen, daar ben ik haar dankbaar voor. Ook ben ik dankbaarheid verschuldigd aan Michel Pijs en Wil van Janus Peijs die bij ons op zaterdagen en vakanties met veel inzet hebben meegewerkt tot ze in militaire dienst gingen of gingen trouwen. Dat geldt ook voor Cor Maas uit Hulsel. Hij was bij ons jarenlang in vaste dienst en een heel goede werker. Hij en mijn vrouw waren in de tijd dat we flink meer aan akkerbouw deden, de motoren van ons toen heel goed draaiende gemengd bedrijf.

Helaas kregen we daarna grote klappen te verduren. De gevolgen van varkenspest en andere virusziekten en een mislukte aardappel oogst waren tegenslagen die behalve op de bedrijfsresultaten ook op ons huwelijk drukten. Uiteindelijk moesten we noodgedwongen de boerderij verkopen en als klap op de vuurpijl kwam het ook nog zover dat Diny en ik, na 26 jaar huwelijk, uit elkaar gingen. Die laatste jaren zijn heel moeilijk en verdrietig voor ons geweest waar ik niet graag aan terugdenk.

Paarden

In mijn tienerjaren heb ik een paar seizoenen gevoetbald samen met o.a. buurjongen Janus van *Geue Piet* (Tops). Wat ik daar nog van weet is dat onze keeper, Jan van *Willeke Hoek*, de scheidsrechter corrigeerde. Toen de scheidsrechter riep: "Achterbal", riep Jan gevat terug: "Nee hoekschop", waarmee hij zijn bijnaam eer aan deed maar de scheidsrechter niet begreep waarom wij stonden te lachen.

Op 14-jarige leeftijd werd ik lid van Reuselse paardensportvereniging Jeanne d'Arc. In die tijd nam ik deel aan een concours in Moergestel. Daar was ik de enige ruiter die nog met een *Bels* werkpaard deelnam. Op het einde van dat concours tijdens de grote parade werd het Nederlands volkslied gespeeld. Dat viel bij mijn trouwe *Bels*, die we Vos noemde, niet in goede aarde want bij de eerste klanken sloeg hij met mij op zijn rug op hol en stopte pas toen we in Oisterwijk waren.

Vanaf mijn 18de werd ik samen met mijn maatje

Feestelijke receptie toen we met Jeanne d'Arc in 1979 tijdens de NCB kampioenschappen in Liempde kampioen Achtallen werden. Vooraan v.r.n.l. Kees Tops, ik en Jan Borgmans.

Kees Tops commandant en instructeur. We oefenden toen regelmatig op het paardenterreintje aan de Lagemierdsedijk. Met de ruiters van Jeanne d'Arc heb ik zo'n 40 jaar met veel plezier deelgenomen aan wedstrijden en concoursen. Later was ik ook jurylid. Een van mijn vele mooie herinneringen was het carrousel-rijden met de kuur op muziek. Daar vormden we samen met de ruiters van Hoogeloon een formatie met maar liefst 32 paarden. In het midden van onze carrousel voerden Anky van Grunsven en Tineke Bartels ook nog eens een dressuur-demonstratie uit. Prachtig was dat. Paarden en paardensport was een grote liefhebberij van mij waarvan ik veel geleerd heb en met heel veel plezier op terugkijk.

Roer ging om

Nadat ik gestopt was als boer kon ik in 1988 een baan krijgen bij het Bureau Tuin en Landschapsvoorziening (BTL) in Haren, een groot hoveniersbedrijf met meer dan 500 medewerkers. Daar begon ik bij de Technische Dienst als chauffeur en monteur. Al snel werd ik er voorzitter van de Ondernemingsraad. Na de nodige opleidingen maakte ik de overstap naar personeelsfunctionaris en ARBO-coördinator. Samen met Wim Baltussen van het F.N.V (Voedingsbond) gaf ik cursussen aan werknemers en nam ik deel aan de Cao-onderhandelingen. We zijn altijd tot een akkoord kunnen komen waardoor stakingen uit konden blijven.

Tijdens een van de zondagse dansmiddagen voor alleenstaanden bij de Vrachtkar ontmoette ik Nel van de Ven, uit Hilvarenbeek. We hadden snel een klik samen. Op 30 augustus 2001 trouwden we en gingen wonen in Bladel. In 2003 zijn we verhuisd naar Baarle-Nassau en nu wonen we alweer zo'n 12 jaar in Reusel.

In het maandblad Plus lazen we een advertentie van Hypo-help, een Groningse organisatie. Onder de kop Vakantietijd oppastijd werd gevraagd naar mensen met ervaring in het oppassen van paarden, dieren en gebouwen van eigenaren die op vakantie waren. Nadat we eerst door de organisatie gescreend waren werden we aangenomen en hadden ook direct werk. Dat ging zo goed dat we met dit werk voor ons zelf begonnen. Van een Rentmeester uit Ede kregen we zelfs de zeggenschap over het aanwezige personeel. Vermoedelijk omdat we met ons werk een goed naam hadden opgebouwd en vertrouwen hadden kregen. Een freule uit Baarn had een prachtige witte Lipizzaner hengst waar ze zelf bang van was omdat hij flink kon

bijten. Toen ze zag hoe gemakkelijk ik met die opstandeling omging was ze heel verwonderd. Ze had gelukkig niet gezien dat ik het paard flink onderhanden had genomen om het in het gareel te krijgen.

We hadden zoveel werk dat we lange perioden niet thuis waren en voelden dat we de kleinkinderen dan toch wel erg misten. Nel en ik zijn er daarom na zes jaar mee gestopt. Maar toch was het heel leuk werk en hadden we samen een mooie tijd.

Muziek

Toen ik een jaar of 15 was volgde ik bij Jan van Gorp een aantal accordeonlessen. Tijdens de bonte avonden van de Boerenbond gezinsdagen trad ik al wel eens op met m'n accordeon en mondharmonica.

Veel later, toen ik al getrouwd was met Nel, ging

Trouwdag van zoon Twan en Paula in 1996.

Dochter Heidi en Hans stapten in 2001 in het huwelijksbootje.

Mijn vrouw Nel met de honden Lars en Monty tijdens ons oppas-werk in Markelo, omstreeks 2006.

ik regelmatig met haar dansen bij dancing Heidelicht te Postel. Daar sprak ik Rick Martens uit Arendonk wel eens. Toen we Rick tegenkwamen op de markt in Oirschot spraken we af dat hij op bezoek zou komen bij ons in Baarle-Nassau. Daar zag hij mijn accordeon en de gitaar van Nel staan. Rick speelde ook accordeon en we hebben toen het trio Thenerick opgericht. We traden op in verzorgingshuizen in de regio. Nel had de rol van zangeres en speelde gitaar, Rick was accordeonist en ik speelde accordeon en mondharmonica.

In april 2003 vierde onze pa zijn 90ste verjaardag. Voor hem traden we op in een grotere rolbezetting toen Martien van Piet van den Hollander (Lavrijsen) met zijn accordeon met ons mee-

speelde. Toen ook drummer Jan Bogaerts zich bij ons aansloot ontstond daaruit de 'Grensmuzikanten'. Later werd bij de Grensmuzikanten Rick Martens opgevolgd door Louis Lemmens en nam Jan Verhagen de plaats achter het drumstel over van Jan Bogaerts. Het aantal optredens was in de loop der jaren opgelopen van 40 naar 196 optredens per jaar. Dat was niet vol te houden. Uiteindelijk besloten we in goed overleg met ingang van 1 januari 2019 te stoppen.

In 2011 gingen we van start met de Accordeon-tref. Dit is een groep accordeonisten die elkaar maandelijks vrijblijvend ontmoeten om samen te kunnen spelen onder begeleiding van de Grensmuzikanten. Er wordt samengespeeld op gehoor en routine en kennis van noten is daarbij niet verplicht. De groep bestond bij de start uit 15 spelers. We zijn nu met 68 leden, wat wel als een geweldig succes ervaren wordt. De optredens zijn met publiek en vinden beurtings plaats bij de Tipmast in Bladel, de Wekker in Reusel en de Schakel in Hooge Mierde.

Samen met mijn vrouw Nel en accordeonist Louis Lemmens verzorgen we bijna wekelijks ook nog onder de naam Theo.NL op geheel vrijwillige basis optredens bij de verpleeg- en verzorgingshuizen de Floriaan en Kempenland te Bladel, Mariahof in Reusel en Kerkenbochten in Eersel.

Kleinkinderen

Nel en ik zijn trots op onze kinderen en kleinkin-

De Grensmuzikanten poseren hier omstreeks 2012 bij het HWR monumentje de Januskop aan de Kleine Cirkel in Reusel. V.l.n.r. Jan Verhagen, Louis Lemmens, mijn vrouw Nel en ik.

Nel en ik samen met de kinderen en kleinkinderen in het Ouwehands Dierenpark in Rhenen, omstreeks 2015.

deren. Mijn dochter Heidi is raadslid in Reusel voor de fractie Samenwerking. Ze is daarmee in de voetsporen getreden van haar opa *Prinse Tuntje*. Haar kinderen Josse en Freeke spelen in de band Popstoned en Marijn is basgitarist bij de band Sixpacks. Bovendien spelen Marijn en Josse ook nog voetbal. Van mijn zoon Twan is dochter Annemijn een fanatiek lid van de Ponyclub en doet het goed bij het springen. De andere dochter Danique speelt in Eersel hockey. Als ik enigszins kan ben ik als toeschouwer aanwezig als ze ergens aan deelnemen en sta ik klaar als ze vervoerd willen worden.

Slot

Na de lagere school ging Theo van Limpt naar de Landbouwschool en zijn oudste broer naar de Mulo. Door die keuze was het duidelijk dat hij boer zou worden en zijn vader zou opvolgen op de boerderij. Twintig jaar is dat door hard werken en de nodige investeringen voortvarend gegaan maar toen kwam er grote tegenslagen en ging het zakelijk en prive niet zoals gewenst. Er braken moeilijke en verdrietige jaren aan voor het gezin.

Theo bleef niet bij de pakken neerzitten en ging als *burger* aan de slag bij een groot hoveniersbedrijf en werd daar chauffeur en monteur. Daar werkte hij zich snel op en promoveerde tot personeelsfunctionaris en voorzitter van de ondernemingsraad. Als kaderlid nam hij deel aan de Cao-onderhandelingen en kwam op voor de rechten van werknemers. Toen hij met vroegpensioen was ging hij samen met zijn vrouw Nel

bij welgestelde paardeneigenaren de honneurs waarnemen zodat die konden gaan genieten van een vakantie. Een baantje dat toch niet voor iedereen is weggelegd.

Ander uitdagingen is Theo ook niet uit de weg gegaan. Op jonge leeftijd was hij al bestuurder en secretaris van de KPJ. In de muziek heeft hij een aantal keren een belangrijke rol gespeeld, zoals de oprichting van de Grensmuzikanten, de Accordeontref en het trio Theo.NL. De optredens in de verzorgingshuizen zijn ook nog eens op vrijwillige basis. Daarom mogen we met recht vaststellen dat Theo van Limpt, zoon van *Prinse Tuntje* en Anna van den Hollander een echte Reuselnaar genoemd mag worden.

Mijn kleinkinderen Danique, Marijn, Annemijn, Freeke en Josse met pony Skippy, omstreeks 2010.

